SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 19 o. 20 | Redaktör och utgifvare: FRANS J. HUSS. Telefon: Brunkeberg 14 97. | NORDISKT MUSIKBLAD. Stockholm den 18 december 1905. | Expedition: Kammakaregatan 6. Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre. Annonspris 20 öre pr petitrad. | 26:e Årg.

Richard Strauss.

Bland nutidens kompositörer intager Richard Strauss ett af de främsta rummen. Vi ha nyligen redogjort för hans senaste operaverk. »Salome», som väckt så stort uppseende och redan efter ett år gått öfver flera tyska scener samt upptagits på operarepertoaren för närmaste tiden så väl i Tyskland som i andra land. Rich. Strauss hade länge varit känd hufvudsakligen som symfoniker i ultramodärn stil och äfven som sångkomponist, innan han började att skrifva för scenen, och här hos oss har man af hans orkesterverk först fått göra bekantskap med hans »Till Eulenspiegels lustige Streiche», som gafs 1901 på en operans symfonikonsert; året derpå uppfördes å en sådan orkesterstycket »Tod und Verklärung». Konsertföreningen lät 1903 höra hans förspel till operan »Guntram» och nyligen, som bekant, den symfoniska dikten »Macbeth». Äfven kammarmusik af honom har på senare tid här utförts. Omnämnandet af hans »Salome» ger oss anledning att, innan vi afsluta denna årgång, nu meddela hans porträtt och en biografisk uppsats.

Richard Strauss är född 11 januari 1864 i München, son af valdhornisten i hofkapellet derstädes prof. Franz Strauss. Hans eminenta sinne för musik trädde redan tidigt i dagen. Sedan han genomgått gymnasiet idkade han jemte universitetsstudierna ifrigt teoretiska och kontrapunktiska studier för hofkapellmästaren W. Mayer. De kompositioner, hvarmed han först trädde ut i offentligheten, förrådde visserligen en egendomlig och stor förmåga, men höllo sig till de då gällande, traditionella formerna. Till denna första skapelseperiod höra en *Stråkkvartett* (op. 2) och en *Symfoni* (F moll op. 12), uppförd 1881, *Sånger* och en i Berlin (1883—84) spelad *Uvertyr* i C moll samt en *Suite* för 13 blåsinstrument (op. 7), som Hans von Bülow med sitt Meininger-kapell gjorde bekant flerstädes. Denne kallade honom till meddirigent vid hofoperan i Meiningen 1885, der han började svärma för framtidsmusikens ideal. Efter Bülows afgång i slutet af 1885 ledde han ensam kapellet, men redan 1886 efter en resa till Italien kallades han till kapellmästare i München vid sidan af Hermann Levi, verkade sedan som sådan i Weimar 1889—94 och återkom derefter till München. Sedan nov. 1898 är han hofkapellmästare i Berlin efter Weingartner. År 1895 förmälde han sig med sångerskan Pauline de Ahna, som i Weimar 1894 kreerade Freihild i hans första opera *Guntram*. Redan detta musikdrama är så fullt af svårigheter, att dessa förhindrat dess framgång.

Richard Strauss.

Utom redan nämnda kompositioner af Strauss kunna nämnas: *Pianosonat*, H moll (op. 5), *Stimmungsbilder* för piano (op. 9), *Violoncellsonat* (op. 6), *Violinkonsert* (op. 8). *Violinsonat* (op. 18) *Valdhornkonsert* (op. 11), *Wanderers Sturmlied* f. bland. kör med ork. (op. 14) *Pianokvartett*, C moll (op. 13), de Symfoniska dikterna: *Aus Italien* (op. 16), *Don Juan* (1889), *Tod und Verklärung* (1890) *Macbeth* (1891), *Till Eulenspiegels lustige Streiche* (1895) *Also sprach Zarathustra* (efter Nietzche, 1897) *Don Quixote* (1898), *Heldenleben* (1899), 2 *Sånger* för 16 st. bland kör à capella (op. 34), en mängd *Sånger* med piano (op. 10, 15, 17, 19, 21, 26, 27, 29, 32, 36, 37, ...) År 1901 gafs i Dresden för första gången en »sångdikt» i en akt »*Feuersnot*» af Strauss till text af Ernst von Wolzogen, och der egde äfven rum premiären af operan »*Salome*», hvars text han sjelf skrifvit efter Oscar Wildes dikt, d. 9 dec. 1905.

År 1904 förde Rich. Strauss fram en del af sina kompositioner i Amerika, och der uppfördes allra först i New-York, hans märkliga *Symphonia domestica*. Denna symfoni, som säges »stå på yttersta gränsen till det möjliga», tog en tid af 45 minuter i anspråk. Den skil-

drar en dag ur det husliga familjelifvet; fadern, modern och barnet illustreras musikaliskt från kl. 7 på morgonen till 7 på aftonen, då barnet läggs i säng. Drastiskt skildras deri barnets skrik och en äktenskaplig strid, etc. Ett adagio i detta verk lär vara mycket vackert. Om Operan »Salome» säges det efter uppförandet i Köln: »Den underligaste af alla operatexter gjorde i förening med den nästan till outförbarhet svåra musiken af allra ovanligaste art ett starkt men nästan förlamande intryck. Brist på originalitet i uppfinning och de talrika på de hyperkomplicerade polyfona orkesterbilderna beroende grella dissonanserna anslå ej den stora publiken». Ett märkligt opus är det väl dock, som väcker ett allmänt, åtminstone nyfikenhetens intresse, storartadt äfven i sina ytterligheter.

Med sitt suveräna herravälde öfver orkestern, sina djärfva storslagna ideer och glänsande orkesterkolorit framstår i alla händelser denna programmusikens hjälte såsom en högst intressant och betydande personlighet i vår tids musikvärld. Richard Strauss blef för ett par år sedan utnämnd till hedersdoktor i Heidelberg.

Prenumerations-Anmälan.

SVENSK MUSIKTIDNING

upplefver sin 27:de årgång 1907

och anbefaller sig i våra musikvänners åtanke. Behofvet äfven i vårt land af en musiktidning, tillgodoseende den allmänna musikbildningen — ej endast fackmusici af lägre eller högre ordning — är oomtvistligt, och att den plan, efter hvilken Svensk Musiktidning är redigerad, tillgodoser detta behof — nämligen af en populärinstruktiv musiktidning för den musikaliska allmänheten — tycks bevisas däraf, att ***ingen annan tidning för musik så länge existerat i vårt land eller ens i den skandinaviska norden.*** Svensk Musiktidning har ej gjort till sin uppgift att hos allmänheten söka tillfredsställa ett begär efter blott pikanterier och rafflande kritiker; den har ställt sin uppgift högre, afseende att tillgodose så väl vår konsthistoria genom ***kontinuerliga uppgifter om operaverksamheten och konsertväsendet*** i hufvudstaden samt genom utförliga ***biografiska uppsatser,*** som ock att i det allmänna musikvetandets intresse meddela ***notiser om musikvärldens viktigaste tilldragelser*** i in- och utlandet, ***särskildt i Finlands, Norges*** och ***Danmarks*** hufvudstäder, ***instruktiva uppsatser,*** blandade med ***följetongsartiklar, musikpressens*** alster, ***musiklitteratur*** etc., hvarigenom både ***lärorikt och omväxlande innehåll*** erbjudes. ***Fina porträtt*** till biografierna illustrera hvarje nummer.

Klart är, att rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklifvet är högst och rikast utveckladt.

I det vi frambära vårt tack till dem, som hittills gynnat Svensk Musiktidning med prenumeration, hoppas vi på deras fortfarande intresse för densamma och att de äfven skola rekommendera den åt andra musikvänner.

Svensk Musiktidning *utgifves 1907, såsom förut, två gånger i månaden (utom juli—augusti, »den döda säsongen») till ett pris af* ***5 kronor*** *per år.* ***Musikbilaga*** *tillfaller endast* ***helårsprenumeranter.*** *Mindre än hel årgång beräknas efter lösnummer (25 öre).*

På tidningen prenumereras här å ***Expeditionen, Kammakaregatan 6,*** *en trappa öfver gården, samt i* ***bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor. I landsorten*** *prenumereras bäst å* ***posten,*** *då tidningen* ***fortast*** *kommer prenumeranterna tillhanda.*

Presentkort *för årsprenumeration finnas att köpa å Expeditionen, i bok- och musikhandeln.*

Vördsamt anhålles att ***prenumeration*** *må ske* ***så snart som möjligt; vid direkt prenumeration*** hos ***Svensk Musiktidnings Expedition, Stockholm,*** *tillsändes tidningen prenumeranten kostnadsfritt* ***genast den utkommit.***

För att spara våra förra prenumeranter besvär vid prenumerations förnyelse, sända vi dem, som förut, årgångens första nummer, med anhållan att de som icke vidare önska erhålla tidningen ville tillkännagifva detta åt budet eller å tidningsexpeditionen ***före*** *andra numrets utsändande.* ***Senast*** *när budet kommer med andra numret torde det första återlämnas af dem som ej förnya prenumerationen; af dem, som därmed fortsätta, torde då till budet* ***prenumerationsafgiften mot kvitto erläggas.*** *Dem, som behålla första numret utan att afsäga sig tidningen, anse vi oss alltså få fortfarande räkna som prenumeranter å densamma.*

Vördsamt

Redaktionen.

Berlioz i England.

(Slut.)

En viktig händelse förde Berlioz åter till England i maj 1853; den gällde uppförandet af hans opera »Benvenuto Cellini». Men förut dirigerade han hos »Philharmonic Society» en konsert; programmet innehöll ett urval af tre stycken ur hans verk; slutet bildar den mellanaktsmusik ur »Cellini», som ännu i dag under namnet »Le Carnaval Romain» hör till de mest omtyckta kompositioner. Detta gamla ärevördiga, alltså konservativa sällskap, som Berlioz, efter hvad vi sett, kort förut gjort spe af, bekvämade sig nu till att åt den franske mästaren inrymma en hel afton. J. W. Dawison, en af sin tids mest stränga kritiker, säger derom: »Likasom Paganini af violinen gjort ett nytt instrument, så har Berlioz gjort ett nytt sådant af orkestern. Det är ej kritikens sak att beröfva eftervärlden dess rätt och anvisa honom den plats bland konstnärerna, som honom med rätta tillkommer. Vi kunna i dag ej veta, om han skall efter sin död vara snart förgäten eller om han skall lefva så länge som konst odlas. Men i alla fall är han en företeelse, som är för mycket betydande för att med blott några få ord afspisas och för mycket ovanlig att det vore möjligt förstå honom vid första åhörandet. Men *en* punkt kan man ej strida om: ett fullkomligt originelt element är tillfinnandes i hans musik, som ställer honom alldeles ensam bland alla andra komponister, och redan derigenom förtjänar han den största uppmärksamhet.»

Den 25 juni egde sålunda det långt förut förkunnade första (enda!) uppförandet af hans »Benvenuto Cellini» rum. Den stora Coventgarden-teatern var besökt af en lysande församling: drottningen, prinsen-gemålen och alla »rikets stora» voro närvarande. Men beklagligt nog! Detta hans verk som »Grand opera Semi seria», hvilken redan i Paris ej haft någon framgång,

vann ej heller här behag! Otvifvelaktigt hade den dåliga libretton sin skuld deri; kanske ock att habituéerna, som vid denna tid brukade berusa sig af Verdis »Rigoletto» och »Trovatore», väntat att få med sig hem åtminstone ett dussin melodier, som de kunde hvissla i sin klubb. Det tycks ha varit ett absolut fiasko, och några tidningar uttalade den förmodan att kabal och rankyn var med i spelet för att från den engelska jorden fördrifva komponisten, som sjelf ledde uppförandet. »Aftonen var den bedröfligaste, jag någonsin upplefvat på en teater», säger en tidning. »Till och med drottningens närvaro förmådde icke hindra publikens ohyfsade beteende att bryta ut i ett kattmusikartadt tjut, som tidtals öfverröstade den oväderstorm, som rasade utanför». — Stackars Berlioz! Han hade i hopp om framgång beställt på en restaurang supé för 8 personer, men blott en enda, den ofvan nämnde Dawison, infann sig hos den förkrossade mästaren; alla andra höllo det för bäst att blifva borta.

Det är ej utan intresse att läsa hur Berlioz i sin autobiografi omnämner detta fiasko: »Hvad intriger kabaler, sammansvärjningar kunna förmå, det har jag lärt känna i London, då ett band italienare sleto ner min Benvenuto Cellini från scenen. De skriade, tjöto, hvisslade från början till slut. De ville till och med icke höra »Karnavalen», som likväl behagade så mycket hos Philharmonikerna. Den offentliga meningen ser i Costa* anstiftaren af denna nedriga kabal. Det är sant, jag har i mina följetonger ofta angripit honom, emedan han med största frihet tillåtit sig strykningar, nyinstrumenteringar och stympningar af alla slag med kompositioner af de största mästare» ...

Men åter bryter en ljusstråle fram genom dessa moln af förbittring. »Förläggaren Beule, en af mina bästa vänner», säger han, »bragte mig en summa af 200 guinéer (omkr. 3,800 kr.), hvilka en hop konstälskare, och i spetsen för dem den berömda pianofabrikanten Broodwood, hade insamlat för mig. Det hade väl helt och hållet varit emot fransmännens bruk och tänkesätt om jag mottagit denna gåfva, som välvilja och ädelmod åstadkommit, men detta bevis på tillgifvenhet rörde mig mer än dessa kabalernas insulter sårat mig.

Berlioz' sista besök i London egde rum 1855. »New Philharmonic Society» hade engagerat honom för säsongens konserter. Omedelbart före sin afresa till London skrifver han till sin vän Morel: »Jag reser om fredag till England. Wagner, som dirigerar »gamla philharmoniska» (ett engagement, som jag för tidigare åtaganden måste afsäga mig) blir nedsablad genom anfall af hela den engelska pressen. Men han förblifver lugn och oböjlig, som jag hör, och jag är öfvertygad om, att han inom femtio år skall vara hela den musikaliska världens härskare! Första konserten, som Berlioz nu dirigerade, egde rum den 13 juni och hade på programmet hans »Romeo och Julia»-symfoni, Mozarts G-moll-symfoni och uvertyren till »Trollflöjten». Vi ha fått kunskap derom genom ett bref, som Richard Wagner den 5 juli ställde till Liszt:

»Käraste Franz!... En verklig vinst förde jag med mig från England; en hjärtlig och innerlig vänskap, som jag fattat för Berlioz, och som vi båda slutit samman. Jag hörde en konsert under hans ledning, och var visserligen mindre uppbygd under utförandet af Mozarts G-moll-symfoni, men hade att beklaga honom öfver utförandet af hans »Romeo och Julia»-symfoni, som var mycket otillfredsställande.» Några dagar senare voro vi tillsammans vid bordet hos Sainton; han var mycket lifig, och mina i London gjorda framsteg i franskan tillät mig att vid en fem timmars sammanvaro under en förtjusande konversation tala med honom om alla konstens, filosofiens och lifvets materier. Jag vann derigenom en djup sympati för min nye vän: han blef mig en helt annan än han förr var; vi funno oss vara verkliga olyckskamrater, och jag förekom mig lyckligare än Berlioz» ...

På detta svarade Liszt (utan datum):

»Jag gläder mig mycket öfver ditt vänskapsförhållande med Berlioz. Af alla nu varande komponister anser jag honom för den med hvilken du mest enkelt, öppet och intressant kan umgås. Han är en ärlig, präktig, väldig karl alltigenom, och samtidigt med ditt bref erhöll jag ett från Berlioz, hvari han bl. a. meddelar följande:

»Wagner skall säkerligen berätta dig om sitt uppehåll i London och allt hvad han der haft att lida af en förutfattad fiendtlighet. Han är härlig i sin ifver och hjärtevärme, och jag tillstår, att till och med hans häftighet förtjusar mig. Ett olycksöde har gjort, att jag ej fått höra hans sista kompositioner. Samma dag och stund, då han på prins Alberts begäran dirigerade sin »Tannhäuser»-uvertyr i Hannover-Square-Rooms, var jag upptagen med en afskyvärd körrepetition för New Philharmonics konsert, som jag skulle dirigera två dagar senare — Wagner har för mig något märkvärdigt tilldragande, och om vi båda äro sträfva, så foga sig dock våra sträfheter i hvarandra.»

Berlioz synes från sin upprepade vistelse i England, under sitt ständiga umgänge med de utförande krafterna, ej ha tagit med sig hem någon särdeles gynsam mening, ty då han fått veta, att »Musical Society» hade för afsikt att uppföra hans »Symphonie fantastique», söker han med all kraft att förhindra det, en i konserthistorien säkert sällsynt företeelse. Han motiverar afslaget med att det svåra verket behöfver flera repetitioner än som i London är brukligt. Uppförandet betecknar han under sådana omständigheter som »ett mord». Uppförandet blef ock inställdt, och först 20 år derefter, 1879, gafs det i Manchester.

På det hela kan man säga, att den store och djärfve nyhetsmakaren blef i det högkonservativa England mottagen med hjärtlighet. Det mottagande, som kom honom till del, kontrasterar starkt mot det illvilliga och hatfulla beteende, hvarmed man här mötte Wagner. Men det är icke ensamt den engelska publikens skull. Wagner kom till England förbittrad öfver upprepade missöden, full af bekymmer och sorger, hvarigenom han var mindre upplagd att förvärfva sig vänner. Helt annat med Berlioz; denne var en älskvärd, trots många sorgliga erfarenheter sympatisk, om man så vill, poetisk, natur, sällan aggressiv, alltid uppträdande med en viss grace. Också skall England alltid i skrift och ord, i bild och ton tacksamt ha den store mästaren i minnet.

(Efter Musical Times.)

* Michele Costa (1810—1884) kom från Neapel till England 1829 och verkade der från 1830 som operadirigent och ledare af stora engelska musikfester. Han har komponerat flere operor och oratorier.

Musikbref från Göteborg.

November månad har haft ett rikt mått af intressanta konserter att bjuda på.

Orkesterföreningen har vid sina onsdagskonserter haft biträde af så framstående solister som fru Ellen Gulbranson, Florizel von Reuter samt madame Charles Cahier från NewYork. *Fru Gulbranson*, som äfven uppträdde vid föreningens andra abonnemangskonsert, fick vid de båda konserterna tillfälle utföra »Isoldes Liebestod» ur »Tristan och Isolde», slutscenen ur »Götterdämmerung», »Elsas dröm» ur Lohengrin» samt »Elisabeths hälsning till sångarsalen» ur »Tannhäuser» och skördade naturligtvis vid båda konsertena entusiastiskt bifall af den fulltaliga publiken. Prestationerna voro också egnade att hänföra, med en sådan innerlighet, styrka och hängifvenhet återgåfvos de olika stämningarne, och den stora, voluminösa och mjuka stämman lånade sig, till följd af sin goda egalisering, villigt och utan ansträngning åt hvarje önskadt uttryck. Orkesterns förstklassiga ackompagnement bidrog till att göra helhetsintrycket storartadt och gripande. — Vid en annan onsdagskonsert medverkade, som sagdt, *Florizel von Reuter* med Wieniawskis violinkonsert N:2 och ådagalade härmed, att han, hvad teknik och ton beträffar, nu är en virtuos. Att man kunde önska mera djup och känsla i

romansen, är ju, när man betänker, att Florizel är blott 15 år gammal, lätt förklarligt. — Den tredje främmande solisten vid onsdagskonserten var, som nämndt, *madame Charles Cahier*, en sångerska från NewYork, som visade sig vara i besittning af en kraftig, särdeles omfångsrik altstämma. Rösten, som är väl utbildad, bortsedt från några smärre olater, klingar dock något torr, och de båda arierna ur »Profeten» och »Simson och Delila,« som utfördes på ett briljant sätt, föreföllo i afseende på föredraget mera väl inlärda än personligen genomtänkta. — Ur programmen vid orkesterkonserterna kan för öfrigt anföras:

Roderich von Mojsisovics' symfoni op. 15, benämnd »I Alperna,» som uppfördes af vår orkester för allra första gången, och visade sig vara ett ultramodernt tonverk i alla afseenden. Symfonien, som fordrar en besättning af 5 trumpeter, 3 fagotter, 2 tubor, kontrafagott och basklarinett, skall skildra intryck från Alperna. Musiken innehåller åtskilligt af stämning, men den timslånga symfonien verkar tröttande genom sina oordnade tonmassor och täta dissonanser. Kompositören, som blott är 29 år gammal, lär ha varit personligen närvarande, men visade sig ej. Bifallsyttringarna voro matta. — Af symfonier kunna vidare nämnas: R. Schumann, symfoni N:o 1 B-dur op. 38, Rimsky-Korsakoff, »Scheherazade». symfonisk suite op. 35, som var särdeles intressant med sin österländska kolorit. Vidare ha framförts: Wagner: Förspel till »Lohengrin», Waldweben ur »Siegfried», »Siegfriedidyll», ouverture till «Tannhäuser», inledning till 3:dje akten af »Tristan och Isolde», Gudares intåg i Valhall ur »Rhenguldet», Sorgmarsch vid Siegfrieds död ur »Götterdämmerung»;

Glazounow: Ouverture solennelle op. 73; R. Schumann; Ouverture op. 128 till »Julius Cæsar»; Berwald: Ouverture till »Estrella di Soria»; R. Schumann: Konsert A-moll op. 129 för violoncell och orkester, hvari solostämman poetiskt tolkades af herr Ad. Cords; Mendelssohn-Bartholdy: Konsert E-moll op. 64 för violin ooh orkester, hvars välbekanta toner fingo ett medryckande utförande af konsertmästare Snoeck. Orkesterns prestationer ha varit särdeles goda, icke minst i fråga om ackompagnement af solisterna.

Af andra konserter i November kunna nämnas;

Madame Charles Cahier gaf den 13. November en egen konsert i Konserthuset under medverkan af Orkesterföreningens orkester under kapellmästare Morales' ledning. Med orkesterackompagnement sjöng fru C. aria ur »Mitrane» af Rossi, Wagners »Träume» samt »Ständchen» af Brahms och med pianoackompagnement af herr Morales åtskilliga äldre och nyare tyska, franska och italienska sånger. Man hade härvid tillfälle att ytterligare konstatera en väl egaliserad och beherskad röst samt ett föredrag, där djupet och innerligheten fick intaga andra platsen, medan det briljanta och effektfulla behandlades som det förnämsta. Konserten afslutades med Fides' stora scen, cavatina och aria ur »Profeten» (5:te akten), som utfördes på ett verkligen glänsande sätt, såväl i dramatiskt hänseende som i öfvervinnandet af det kollossalt fordrande partiets tekniska svårigheter.

Musikföreningen gaf sin första kammarmusiksoireé den 19 Nov. i Handelsinstitutets sal, denna gång med biträde af våra egna musiker, nämligen medlemmar af Orkesterföreningens orkester samt herr Knut Bäck. Programmet upptog Beethovens septett op. 20 för violin, alt, cello, bas, klarinett, fagott och horn och utfördes af herrar Bredberg, Dabrowski, Cords, Andersen, Hofmeester, Hon och Hæffner. Den enkla, vackra och melodiösa septetten spelades med säkerhet, intelligens och vacker ton af samtliga medverkande. Som andra nummer gafs en förtjusande kvintett A-dur op. 81 af Dvorak med herrar Snoeck, Dabrowski, Bredberg och Cords i stråkkvartetten samt herr Knut Bäck vid flygeln. Den passionerade och liffulla kvintetten sköttes i såväl solo som ensemblespel på ett förträffligt sätt.

Florizel von Reuter har efter uppträdandet vid Orkesterföreningens onsdagskonsert gifvit tvänne egna konserter i Konserthuset med biträde af pianisten Arthur Newstead. 15-åringen har vid dessa konserter visat sin stora tekniska färdighet och äfven i viss mån musikalisk uppfattning. Man värmes dock ej af hans spel. Den medverkande pianisten gjorde intet vidare fördelaktigt intryck, hans spel var tämligen intresselöst och därtill alltför klumpigt och utan finess. Äfven var han ej alltid påpasslig i ackompagnementet.

John Forsell gaf en konsert i Konserthuset med sin vanliga programsammansättning af omvexlande operarier och sånger. Anmälaren var tyvärr förhindrad att bevista konserten, som får mycket beröm i prässen.

Den 30 November gaf herr ***Hugo Strauss*** (piano) en konsert i Handelsinstitutet under medverkan af Ad. Zahél (violin) och Fr. Benkert (cello) samt en musikälskarinna (sång). Konserten, som anmälaren ej kunde bevista, får välvilligt omnämnade i prässen.

H—t.

Musikpressen.

På Abr. Hirschs förlag har utkommit:

för piano två händer:

Söderman, Aug.: *Offertorium* ur »katolsk messa». Pr. kr. 1.25.

Léhar, Franz: *Den glada enkan.* Operett i tre akter af V. Léon och L. Stein. Arrangemang för piano med svensk text — *Boston-Vals* ur samma operett. Pr. kronor 1.50.

för en röst med piano:

Liljefors, Ruben: *Blommornas bok.* Visor af Jeanna Oterdahl. Op. 10. Pr. 2 kr.

På Elkan & Schildknechts förlag har utkommit:

för piano, två händer:

Åstrand, Henrik: *Gymnasisten.* Marsch, tillägnad Wäxjö läroverks musikcorps. Pr. 50 öre.

Wahlström, Nina: *Jäntblig.* Hambo. Pr. 60 öre.

Atzler. R.: *A. Cake-Walk in Uncle Toms Cabin.* Pr 75 öre.

Hellquist, Martin: *Nämdemansmoras Hambo.* Pr. 75 öre.

Hultner, Otto: *Ölands-Schottisch.* Minne från Borgholm. Pr. 60 öre.

Gustafson, Otto *Herrljunga.* Vals och Polka — *Närkes-Fiolen.* En samling folkdanser. Pr. kr. 1.50.

för orgel eller orgelharmonium:

Wideman, Alb.: *Sextio lätt utförbara preludier,* till tjänst för organister, organist- och seminarieelever m. fl. Pr. kr. 1.50.

för violin:

Aulin, Tor: *Violin-Skola.* Delvis med exempel och anvisningar efter erkända mönster. Hufvudsakligast afsedd för sjelfstudium. Pr. kr. 1.50.

för messing-sextett:

Schlögel, L.: *Er lebe hoch!* Andra Lifgrenadier-Regementets Defileringsmarsch. (Vald samling Dansmusik och Marscher för messings-sextett. N:o 11.)

för manskvartett:

Edberg, Otto: *Dryckesvisa.*

Sandberg, Helge: *Frihet är det bästa ting.*

Ekman, K. J.: *Du sofver Svea folk;* à 15 öre.

för en röst vid piano:

Dahl, Adrian: *Bohuslänningen* (h—e). Pr. 75 öre.

Ekman K. J.: *Svanen* (e—e). Ord af Ida Granqvist. Pr. 50 öre.

— — *Hvarför* (h-fiss). Ord af Ida Granqvist. Pr. 50 öre.

Sandberg, Helge: *Klockeklang* (d—e).

Gade, N. W.: *Olufs Ballad* ur »Elverskud» (f—f) (Dansk och tysk text). (Bassångarens album n:o 77).

Myrberg, A. M. *Den heliga julnatten* (d—f). Ord af Ingrid Sundström. Pr. 1 kr.

På Carl Gehrmanns förlag har utkommit:

för piano, två händer:

Hägg, Gustaf: *Drei Fantasiestücke.* Op. 24. Herrn Willy Rehberg freundlichst gewidmet. Pr. 2. kr.

Wiklund, Adolf: *Drei Intermezzi.* Op. 8. Frau Frida Kvast-Hodapp verehrungsvoll gewidmet. Pr. 2 kr.

Chrisander, Nils: *Thor der Donner-Gott tanzt.* Mit Benutzung von Alt-Schwedischen Motiven. Op. 17. Pr. 1 kr.

för violin och piano:

Hägg, Gustaf: *Romanze.* Op. 23. Seinem Freunde Herrn Sven Kjellström gewidmet. Pr. kr. 1.50.

för en röst med piano:

Chrisander, Nils: *Tre Sånger*. Op. 16. N:o 1. Där sorlar svagt en källa (d—g); N:o 2 Hvarför (d-fiss); N:o 3 Mot det höga! (d—g). Pr. à 75 öre.

Körling, Felix: *Blåklockorna* (b—f) 75 öre; *Kattfötternas visa* (c—e) 60 öre; *Maskrosornas visa* (c—f) 60 öre. Ord ur »Blommornas bok» af Jeanne Oterdahl.

Lambert; Helfrid: *Fåglalåt* (c-fiss eller g). 75 öre.

Sjögren, Emil: *Se glaset ljusets bana är* (c—e). Ord af Aug. Blanche (Ur »En natt vid Ugglevikskällan»). Pr. 1 kr.

Wiklund, Adolf: *Vier Lieder*. Op. 9. N:o 1. Erwartung (Väntan; b-gess); N:o 2. Abschied (Afsked (h—f); N:o 3 Abend (Aftonro; ess—ess); N:o 4 Himmel oder Frühling? (Himmel eller vår?; e—g). N:o 1, 2, 4 à 1 kr.; N:r 3. Pr. 75 öre.

för två röster med piano:

Körling, Felix: *Maskrosornas visa* (se ofvan). Pr. 60 öre.

för en röst med violin och orgel eller piano:

Olsson, Otto: *Tantum ergo*. Hymn. Med latinsk, svensk och tysk text (d—g). Kr. 1.50.

På Carisch & Jänichens förlag (Leipzig—Milano—Firenze) har utkommit:

för piano två händer:

Bossi, M. Enrico: *Jugend-Album*. Op. 122. Häft. I. N:o 1. Caresses; 2. Souvenir; 3. Scherzando; 4. Nocturne; Häft. II. N:o 5. Babillage; 6. Gondoliera, 7. Valse charmante; 8. Berceuse. Hvarje häfte à Mk. 2,50.

Vår äldsta musikförlagsfirma, Abr. Hirsch, har endast med några få häften, efter hvad nu visat sig, riktat julens musikaliemarknad. Af pianosaker må först nämnas Aug. Södermanns bekanta sköna »Offertorium» ur »Katolsk messa» (egentl. för ork.) Hela messan är af Musikal. konstföreningen utgifven i klaverutdrag. (På första sidan, 12 takten, förekommer ett tryckfel, ett kors i basen skall der stå framför g, ej vid c.) — I ett klaverutdrag med text samt en »Bostonvals» får man göra bekantskap med melodier ur den på Oscarsteatern väntade operetten af Léhar, »Den glada enkan», som bl. a. i Köpenhamn gjort stor lycka. — Ruben Liljefors' »visor» ur »Blommornas bok» har han tillegnat sina gossar Roland och Alf. Musiken är förträfflig till dessa glada och intagande dikter för barn; röstomfånget är ringa (från ostr. h. till tvåstr. d.) i alla sångerna, hvilka benämnas: 1. En vårvintersaga, 2. Maskrosor, 3. Kattfötternas visa, 4. Visan om lilla Gull, 5. Prinsessan Nyponblom, 6. Rågen, 7. Blåklockorna. 8. Biet, 9. Hos mor Malena, 10. Hasselbusken, 11. Kantareller. Det är en liten naturalhistoria i dessa näpna sånger.

Några af Elkan & Schildknechts nya musikalier höra till den vanliga julnederbörden af dansmusik och pretendera ej någon högre rangplats. »Nämndemansmoras Hambo» har en vignett med bild af den i höst aflidna fröken Rustan som »Mor Sôti». »Ölands-Schottish» visar en vacker vy af Borgholms slottsruin med omgifning. — Ett bidrag till bekantskapen med våra folkdanser lemnar »Närkes-Fiolen», innehållande 24 sådana. De ha äfven utgifvits för violin och piano. — Orgelpreludierna af Wideman, domkyrkoorganist och bekant komponist, äro helt korta och i tonarter t. o. m. fyra förtecken. En värdefull nybet på detta förlag är Violinskolan af Tor Aulin (med porträtt). Den inledes med en »kortfattad Elementar-Musiklära», hvarefter redogöres för violinens och stråkens beståndsdelar, hur violinen stämmes och hålles etc. Efter skalor och öfningar följa lätta stycken i skalornas tonarter. Till slut kromatisk skala, Pizzicato, De första dubbelgreppen samt De första tre- och fyrstämmiga ackorden. — Af vokalmusiken höra de nämnda kvartetterna till samlingen »Omtyckta Manskvartetter» i partitur. — Af solosångerna är Dahls »Bohuslänningarne» en frisk melodiös sång i marschtakt, »en visa till Bohusläns ära», som slutet lyder. Sångerna af Ekman och Sandberg äro enkla och melodiska; »Klockeklang» af den sistnämnde en stämningsfull julsång. — Gades bekanta ballad ur »Elverskud», Olufs sång, »Saa tidt jeg rider mig under ø» har utkommit i den stora samlingen. »Bas-Sångarens Album» med dansk och tysk text. Sättningen, som går upp till f lämpar sig dock mer för baryton. Som bassång borde den ha varit satt en hel ton lägre.

«Den heliga julnatten» är en stämningsfull sång med en af Nils Janzon tecknad vacker vignett, visande Bethlehemsstjärnan öfver en palmlund och en i höjden sjungande englaskara.

Musikförläggaren Carl Gehrman har utsändt en rikhaltig samling nyheter. Af dem påpeka vi först pianomusiken. Främst bland dessa stå Häggs »Fantasistücke», tillegnadt den tyske pianovirtuosen Willy Rehberg, och Ad. Wiklunds »Intermezzi». Styckena i dessa häften äro i nutidsstil, med djupgående anläggning och invecklad harmonik. I sitt slag intressanta fordra de för utförandet en rutinerad pianist. På sista sidan i Häggs Fantasistücke, andra takten, fattas väl ett kors framför halftonen f. — Chrisanders »Thor, dunderguden, dansar» är en fantasi öfver folkmelodier. Thor dundrar här i oktavlöpningar och blixtrar i fyrtoniga ackord men utan fara för den spelande, som ej har värre tekniska svårigheter att öfvervinna. Violinisten är tillgodosedd med en »Romanze» af G. Hägg, samma komposition, som först utfördes offentligt af hr Kjellström på hans och hr Roths konsert sistl. oktober. Stycket är i harmoniskt hänseende mycket kompliceradt och kräfver goda krafter för utförandet. — Nu några ord om sångerna. Chrisanders »Tre Sånger» ha dansk och svensk text. Sångerna äro rätt tilltalande, N:o 2 med vackert arpeggieradt ackompanjement. Slutet af N:o 1 i dur är efter texten omotiveradt. F. Körlings musik till dikter ur »Blommornas bok» är, äfven den, (se ofvan) lyckad; äfven som duett bör »Maskroser» roa de unga. Roliga färglagda titelvignetter pryda häftena. »Fåglalåten» har naturligtvis en glad stämning; en lyckad humoristik sång är äfven Sjögrens, om än delvis i mollton. — Viklunds sånger äro talangfullt skrifna. N:o 1 är något krånglig och ackompanjemanget ej lätt. I Sången N:o 2, i e-moll med allvarlig stämning, slutar sångstämman något sökt i C-dur. Denna likasom de öfriga äro emellertid förträffliga, synnerligen N:o 4 om den sjuka flickan, som bäres ut i skogen en vacker vårdag, gripande vacker. — Olssons Hymn är en religiös högtidlig sång, som bör taga sig väl ut på en kyrkokonsert. Den svenska texten är i slutet mindre lyckad, slutande med orden »där du bor i stjärnedis» (? !), som rim på »trefaldt vis». Bättre hade texten lydt sålunda: »Gud, till dig, till Sonen, Anden, heliga trefaldighet! hymnen går mot himlalanden, der du bor i härlighet».

Enrico Bossis »Jugendalbum» innehåller utmärkt vackra stycken, här samlade i två häften. För ett par år sedan, då de sändes oss i separattryck, hade vi tillfälle att omnämna dem.

Af till julen utkomna musikalier tillåta vi oss att äfven påpeka det »Schumann-Album», som i år utdelades till denna tidnings prenumeranter. Det är närmare omnämdt till sitt innehåll i annons å sista sidan, jemte andra tidningens musikbilagor från senare år.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern.

Dec. 1, 15. Aub r: *Den svarta dominon.*
» 2. R. Wagner: *Tannhäuser.*
» 3, 12. Tschaikowsky: *Eugen Onegin.*
» 5, 9. Weber: *Friskytten.* (Agatha: frök. Nanny Larsén, 1:a deb.; Anna: frök. Hilma Mattson, 1:a deb.; Ottokar, Max, Kasper, Kuno, Kilian, eremiten: hrr Mandahl, Malm, Sellergren, Söderman, Ericson, Vallgren).
» 6. Bizet: *Carmen.* (Micaela: fru Högberg).
» 7. R. Wagner: *Lohengrin.* (Telramund: hr Forsell).
» 8. Thomas: *Mignon.* (Meister: hr Stockman, deb.).
» 11. R. Wagner: *Den flygande holländaren.*
» 13. Verdi: *Aida.* (Konungen, Amonasro: hrr Forsell, Oscár).
» 16. Boito: *Mefistofeles.*
» 17. Mozart: *Figaros bröllop.*

Svenska teatern.

Dec. 6—17. *Pelléas och Melisande.*

Oscarsteatern.

Dec. 6, 7. Invigningsföreställn. 1. Prolog af Dan. Fallström; 2. J. Offenbach: *Frihetsbröderna.*
» 8—17. *Frihetsbröderna.*
» 9, 16. H. Felix: *Madame Sherry* (matiné).

Vetenskapsakademien.

Dec. 3. 2:a Visafton af fru Oda Nielsen.
» 4. 1:a Romansafton af hr H. Jackson-Norris. Biträdande: fru A. Lang (harpist), frk. Märtha Ohlson.
» 7. Konsert af fru Julia Claussen. Biträdande: hr Tor Aulin, frökn. Märtha Ohlson, Vivia Hjelm (ackomp.).

Musikal. akademien

Dec. 15. Konsertföreningens 2:a abonnemangskonsert. Solist: frk. Ellen Beck; Dirigent: hr Tor Aulin. 1. Anton Andersen: Symfoni, D-dur, N:o 4; 2. Sånger med orkester af Händel, Paradies, A. Scarlatti. 3. Beethoven: Andante och Presto för 2 oboer, 2 klarinetter, 2 fagotter och 2 valdhorn, Op. 103; 4. R. Wagner: Förspel och slutscen ur »Tristan och Isolde».

Webers »Friskytten» har återupptagits, mera som vi hoppas för att bjuda på verkligt skön musik än att tjäna som debutantfält. De två debutanter som nu uppträdde i Agathas och Annas partier vunno verkligen den framgång som berättigar till uppträde i Webers mästerverk. Fröken Larsén har jemte lämplig teaterfigur en behaglig och i höjden klangfull stämma med god intonation, fröken Mattson gaf en liflig och täck bild af Anna och om än rösten ej var bemärkansvärd sjöng hon dock rent och uttrycksfullt. Båda sångerskorna voro lofvande för nya debuter. Operan gafs för öfrigt med senaste rollbesättningen. I »Aida» har hr Forsell första gången sjungit kungens parti, hastigt inlärdt med anledning af förhinder för hr Sellergren.

Svenska teatern har fortfarande uppfört »Pelléas och Melisande», dermed äfven beredande musikvännen en rik njutning genom den af Sibelius till det poetiska och tragiska stycket skrifna musiken, mest bestående af korta introduktioner till de flesta af de talrika tablåerna. Förspelet till pjesen är i nästan koralartadt allvarlig stil, gripande vacker. Instrumentationen är för öfrigt särdeles intressant i de särskilda, karaktäristiska tablåinledningarne. En god idé för att göra musiken mera effektfull är att, som här skett, dölja orkestern för publiken genom ett hvalf i form af en blomsterkulle.

Hr Ranfts nya teater, Oscarsteatern, öppnades d. 6 dec., som ofvan anförts i närvaro af konungen, prinsessorna Margareta och Ingeborg samt prinsarne Gustaf Adolf, Carl, Eugen och Wilhelm. Då svensk Musiktidnings referent icke fick äran att som andra tidningars inbjudas till inangurationen, ehuru den nya teatern lär vara ämnad till operett-teater, kunna vi ej vidare yttra oss om invigningsprogrammet. Icke heller fru Claussens konsert bereddes oss tillfälle att öfvervara. Hr Jackson-Norris hade en rätt talrik publik på sin soaré, hvars program bl. a. upptog vårsången ur »Valkyrian», mindre sånger af Schubert, Schumann, Sjögren m. fl. Fru Lang biträdde med ett par harpnummer och frök. Märtha Ohlson ackompangerade.

Herr Norris egenskaper som sångare äro välbekanta. Publiken var ej njugg på bifall efter de resp. föredragen. Fru Oda Nielsen hade talrika åhörare på sin andra visafton, som delvis hade samma program som den första. Konsertföreningen gaf för fylld salong sin 2:a säsongkonsert, som inleddes med symfoni af violoncell-läraren vid konservatoriet, hr Anton Andersen; detta var hans 4:e symfoni. Arbetet ådagalade stor kompositionstalang och intresserade med åtskilliga vackra idéer i fråga om melodi och klangskön instrumentation. En egendomlighet i afseende på denna var att äfven pianot förekom bland instrumenten. Mest anslogo det friska intermezzot och adagiot. Den lifliga och dynamiskt kraftiga finalen framträdde ej, kanske af lokola skäl, med nog klarhet. Tiden tillåter ej mera detaljerad redogörelse för verket. Fröken Ellen Beck med sin präktiga stämma och konstnärligt föredrag väckte stort bifall med sånger af Händel — den bekanta arian ur »Rinaldo» — arietta, »Quel ruscelletto» af Paradies och A. Scarlattis Canzone »Le violette» äfvensom i slutnumret, »Isoldes Liebestod» ur »Tristan och Isolde», ett välbekant praktnummer i konsertsalen. Före detta bjöds på en oktett af blåsinstrument af Beethoven, af honom sedan arrangerad som stråkkvintett (op. 4). Tonsättarens geni uppenbarar sig äfven i denna komposition, om ock i mindre grad, och de olika instrumentens klangverkan är väl beräknad. Numret väckte ock lifligt bifall, hvarmed ock efter konsertens slut åhörarne betygade sin tacksamhet mot dirigenten och de utförande. Hr Andersen framkallades ett par gånger efter symfonien genom publikens bifallsyttringar.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. Julens repertoar upptager som vanligt »Vermländingarne» och under närmaste tiden står dessutom på spellistan »Don Juan», »Valdemarsskatten«, »Josef i Egypten« samt en ballett »Askungen» i 5 bilder med musik af Ellberg.

Musikaliska akademien hade d. 14 dec. sammanträde under ordförandeskap af v. preses, justitierådet Karl Silverstolpe.

Därvid omvaldes enhälligt kronprinsen till akademiens preses, justitierådet Silverstolpe till v. preses, till ledamöter af akademiens förvaltningsutskott hrr Bolander, Kinberg, och Lovén, med hr Boheman till suppleant, samt till ledamöter af läroverksstyrelsen hrr Nordqvist, Lagergren, Videman och Bergström, med hrr Henneberg och Borgstedt såsom suppleanter.

Samtliga under innevarande termin tjänstgörande biträdande och extra lärare förordnades till samma befattningar för instundande vårtermin.

Vid sammanträdet föredrogos dels en af bibliotekarien d:r M. Boheman afgifven berättelse öfver hans med anslag af statsmedel förliden sommar företagna studieresa, dels en af musikdirektör E. Willners inlämnad redogörelse för en af honom i höst gjord studiefärd i utlandet,

Vidare anmäldes att akademien fått motta en enligt testamentarisk förordnande af framlidne v. häradshöfding Th. Westman gjord donation af 6,000 kr., hvaraf räntan skall användas till stipendium åt studerande vid musikkonservatorium, samt en gåfva till akademiens bibliotek från C. A. Gleerups förlag i Lund.

Musikkonservatoriet. Höstterminens elevuppvisningar egde rum d. 13, 14 och 15 dec. och visade vackra resultat af undervisningen. För närmare omnämnande af prestationerna sakna vi nu utrymme. Under nu afslutade examensperiod har organistexamen aflagts af Annie Petersson, Gustaf Bengtsson, Gottfrid Johansson (f. d. elev); musiklärareexamen af Gunhild Herlin och militärdirektörexamen af Per Grundström. Specialbetyg i pianostämning ha tilldelats Harald Flack, Albin Larsson, Oscar Lindberg och Birger Vastesson, hvilka alla förut aflagt organistexamen.

Konservatoriets jetong. har tilldelats Sven Blomqvist och Per Grundström. Bergs jetong för organistelever erhöllo Annie Petersson och Gustaf Bengtsson. Stipendier och gratifikationer till elever ha under terminen utgått med sammanlagdt 4,367 kr. 50 öre.

Pristäflan. Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande har, som bekant, inbjudit svenska tonsättare till täflan om pris för flerstämmiga kompositioner för mansröster. Vid täflingstidens utgång hade 95 täflingskompositioner inkommit. Af dessa komma två att uteslutas från täflan, då de ej äro skrifna till svensk text hvilket utgör ett af hufvudvilkoren för att delta i täflan. Såsom prisdomare fungera förste hofkapellmästaren Conrad Nordqvist, tonsättaren Hugo Alfvén och statskommissarien P. G. Södermark

med musikdirektör Aug. Körling som suppleant. Resultatet af pristäflan tillkännages vid sällskapets årsmöte i maj 1907.

Militärkonsert gafs d. 9 dec. i Östermalms-kyrkan af en orkester bestående af 9 regementens musikkårer, under direktörerna K. Arnoldsson och S. Hesslers ledning.

Sven Scholander har åter med sin luta sjungit i Berlin och Dresden, möjligen och annanstädes i Tyskland. I sistnämnda stad konserterade han d. 26 nov. »för utsåldt hus, under största förtjusning», som det uppgifves i «Die Signale»

Från våra grannland.

Helsingfors. Nov. 9—dec. 10. Af pjeser med musik har Svenska teatern fortsatt att gifva »Belzasars gästabud» och Finska teatern »Túhkimo ja Kuninkaantytär». Konserterna under denna tid ha varit följande: Den 9 nov. gafs en sådan af frök. Elli Rängman, som dermed dokumenterade sig, heter det, som en pianist af rang. Ett par dagar senare konserterade violinisten Arthur Lindfors, biträdd af hr O. Merikanto. — Filharmoniska sällskapet har gifvit två symfonikonserter. Den första, 18 nov, hade följande program: 1. Saint Saëns: Uvertyr till operan »Les barbares»; 2. Liszt: Pianokonsert, A dur (frök. E. Rängman); 3. E. v. Dohnanyi: Symfoni, D-moll; den andra, 10 dec., gafs med biträde af Florizel von Reuter, som dervid spelade violinkonsert af Tschaikowsky med orkester; för öfrigt utförde denna »Ce qu'on entend sur la montagne»' symfonisk dikt af Liszt, och Schuberts C-dur-symfoni. Sällskapet har derjemte gifvit 2 folkkonserter och dess orkester har gifvit de vanliga »populära kouserterna» i Societetshuset, hvarvid hrr Kajanus, A. Sitt och S. Palmgren dirigerat. Den 19 gafs en intressant konsert af den franska »Société de Concerts d'Instruments anciens», bekant från uppträdande senaste åren bl. a. i Tyskland. Sällskapet består af följande personer: M:me Casella-Delerba (Qvinton, 5-sträng. violin), Henri Caradesus (viole d'amour), Alfred Casella (clavecin), Marcel Casadesus (viole de gamba) och M. Devilliers (basse de violin). Af programmet må nämnas, för alla 5 instrumenten: »Les plaisir de Champêtre» af Monteclair (1666—1737), Symfonie af Bruni (1759—1823), vidare konsert för de 4 stränginstrumenten af Ph. Em. Bach, Sonat för quinton af Arioli (1660—1740), Tamburin för viole d'amour af Borghi (elev af Paganini fr. 1780 i London) etc. — Den 21 konserterade sångerskan frök, Hertha Lehman, den 29 gafs af Anna Gundtzmann en »visafton» och 30 nov. gaf sångkören »Yliopilaskunnan Laulajat» konsert med finskt program. Folkkonserter gåfvos sedan den 2 dec. både af nämnda kör och Anna Gundtzmann. Den 5 dec. konserterade violoncellisten Bror Pettersson, biträdd af hr Merikanto. Helsingfors' musikinstitut gaf den 7 dec. sin andra abonnemangsafton, hvarvid utfördes Beethovens pianotrio, op. 97, aria ur Verdis »Don Carlos» och två sånger af Mahler (hr Ojanperä) samt Sgambatis pianokvintett, op. 5.

Kristiania. Nov. 7—dec 13. Nationalteatern har under denna tid af pjeser med musik uppfört »Guire», »Peer Gynt» och »Fossegrimen»; Centralteatern »Dockan» och Folkteatern »Resan till Kina». Den 17 nov. gafs å nationalteatern en symfonikonsert med biträde af pianisten Rolf Brandt-Rantzau. Programmet upptog: 1. Mendelssohn: Uvertyr »Hebriderna»; Scharwenka: pianokonsert, Ciss-moll; 3. Gustav Lange: »To miniatyrer»; 4. Saint-Saëns: Bacchanal ur »Simson och Delila»; 5. Ruff: Prélude, Chopin: Etude, Ciss-moll, Rubinstein: Scherzo, D-dur (hr B.-Rantzau). Den 9 gafs å teatern en andra symfonikonsert med franskt program: 1. Godard: Scènes poétiques; 2. Debussy: a) »Skovdjævelens skumringstime» (»L'apres midi d'un faune») b) Skyer, c) Fest (Två nocturner); 3. Berlioz: »Tristia (sorgmarsch) ur »Hamlet»; 4. Saint Saëns: Tarantella för flöjt och klarinett med ork.; 5. Berlioz: Romersk Carneval. I nov. har sångerskan Adelaide Welhaven gifvit två konserter, d. 6 gaf Sven Scholander en visafton med svenska och utländska visor samt Bellmanssånger och d. 27 och 29 konserterade här Florizel von Reuter med pianisten Newstead.

Musikforeningen gaf den 1 dec. under Iver Holters ledning sin 3:e säsongkonsert med biträde af en främmande sångerska, fröken Lola Rally, hvilken berömmes såväl för skönhet som för en flöjtklar, dramatisk sopran. Konserten hade följande program; 1. Mendelssohn; Skotsk symfoni; 2. Mozart: aria ur »Il re pastore» med obligatviolin; sånger af Hugo Wolff och E. d'Albert; 3. Händel: uvertyr till »Agrippina»; 4. Romanser med piano; 5. Sibelius: »Foraarssang» för orkester. Hr Eyvind Alnæs skötte pianoackompanjemanget. Den 3 dec. konserterade Jan Kubelik, dagen derpå pianisten Amalie Borgström med biträde af konsertmästare Gustav Lange. Den 8 dec. gaf Cæciliaföreningen en kyrkokonsert med uppförande af Mozarts »Requiem». En visafton gafs den 11 dec. af fru Oda Nielsen

Köpenhamn. Nov. 5—dec. 7. Kgl. teaterns spellista af pjeser med musik har denna tid upptagit »Simson och Delila», »Don Juan». »Den svarta dominon», »Herr Oluf han rider», »Eventyr på fotvandringen», »Livjägarne på Amager», »Elverhöj», »Orfeus och Eurydice», »Der var en gang» samt balletten »Toreadoren». Casino har fortfarande gifvit »Den glada enkan» och på Fredriksbergsteatern har »Surcouf» haft premiär. Konserterna ha varit talrika under november. Den 29 gaf Musikforeningen konsert, börjande med Beethovens violinkonsert, spelad af Fini Henriques, hvarefter följde Gades »Korsfararne». Af pianister ha konserterat Frithiof Backer-Gröndahl, Hagen-Hohlenberg, J. Bruun de Nergaard, fru Laura Rappoldi-Kahrer; af violinister frök. Hertha Tegner, Florizel von Reuter och Jan Kubelik (30 nov., 3 dec) Den 19 gafs konsert af frök. Ellen Beck och Herman Sandby, den 17 af sångerskan m:me Cahier, den 13 af sångaren Erik Krogh; Oda Nielsen gaf den 19 visafton för barn. På första Palä-konserten under Joachim Anderssens ledning medverkade som solist fru Johanne Brun. Den 13 gaf Filharmoniska sällskapet sin 1:a abonnemangskonsert med Axel Schøler som dirigent och violinvirtuosen Fritz Kreisler som solist. Program ej tillkännagifvet i tidningarna (möjligen på »gadeplakaterna», dit annonserna bruka hänvisa). K. danska musikkonservatoriet hade den 20 en kammarmusik-konsert, hvars program upptog Gades trio op. 42, stråkkvartett och sånger af Fr. Schubert. Den 1 dec. gaf Joh. Svendsen och kgl. kapellet sin 2:a symfonikonsert med sångaren Paul Schmedes som solist. Programmet innehöll: 1. Hugo Wolff: Serenade i 4 satser för orkester; 2. Aria ur Verdis »Othello»; 3. Cesar Franck: »Les Eolides», symfonisk dikt; 4. Sånger med piano af Brahms och Rich. Strauss; 5. Saint-Saëns: Suite Algerienne. Den 3 konserterade Alfred Reisenauer, som spelade saker af Beethoven och Chopin samt Schumanns C-dur-Fantasie,

Från andra land.

Berlin. Rich. Strauss' »Salome» har nyligen uppförts för första gången på K. operascenen, då framför allt fröken Destinn i titelrollen lär ha utmärkt sig. Operan lär nu ha förvärfvats för omkring 30 scener. På Paris-operan med m:lle Breval som Salome.

London. Inför Albert Halls 10,000-höfdade publik tog Adelina Patti den 1 dec. i egenskap af professionell sångerska afsked af publiken. Vid konsertens slut var hon fullkomligt öfverhöljd af blommor, och när hon sjöng sitt sjunde extranummer, sin Cheval de guerre »Home, sweet Home,» stodo åhörarna på sina stolar, viftande med hattar, näsdukar och paraplyer. Sångerskan var rörd till tårar.

På Wilh. Hansens förlag (Köpenhamn och Leipzig) har utkommit

för violin och piano

Tre smärre stycken

(För den studerande ungdomen), af

Ika Peyron.

N:o 1. **Tidsfördrif** kr. 1,25;
N:o 2. **Paraden** 1 kr.;
N:o 3. **Småprat** kr. 1,50.

För piano, 2 händer:

I det fria,

Suite af **Ika Peyron**. Innehåll:
N:o 1. **Stillhet,** — N:o 2. **Eko i bergen,** — N:o 3. **Dans i det fria,** — N:o 4. **Böljeslag,** — N:o 5. **Springlek.** Pris kr. 2,50.

Ludwig van Beethoven,

vackert porträtt å kartong, finnes i bok- och musikhandeln å **50 öre.**

Svensk Musiktidnings Expedition.

Å Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6, samt i bok- och musikhandeln finnes till salu

Svensk Läkaremarsch

för manskvartett.
Ord af ERIK SWARTZ
Musik af JOHN AXEL HUSS.
Pris **50** öre.
Obs.! Utförd vid invigningen af Sv. Läkaresällskapets nya hus.

J. LUDV. OHLSSON

STOCKHOLM
Hamngatan 18 B.

Flyglar, Pianinos och **Orgelharmonier** af de bästa *svenska* och *utländska fabriker* i **största** lager till **billigaste** priser under fullkomligt ansvar för instrumentens bestånd.

Obs.! **Hufvuddepôt** för **Blüthners** och **Rönischs** världsberömda Flyglar och Pianinos.

J. G. Malmsjö
PIANINON
FLYGLAR
Göteborg.

Presentkort
å
SVENSK MUSIKTIDNING
å **5** kronor
finnes att tillgå å tidn:s expedition
Kammakaregatan 6
samt i bok- och musikhandeln.
OBS! Vacker och lämplig julklapp.

I bok- och musikhandeln finnes att tillgå

Schumann-Album

med porträtt af

Robert Schumann.

Pris kr. 1: 25.

Innehåll:

Pianostycken: ***Inträde i skogen — Jägaren på lur — Fughetta — Småstycke — Fantasi-Dans*** samt Sång: ***Folkvisa*** med svensk och tysk text.

Obs. Vacker julklapp!

Svensk Musiktidnings Expedition.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — **27:de** årgången. — *För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1907 efter samma plan som förut, innehållande* ***populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter*** *med* ***biografier*** *etc. Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris* ***5 kronor*** *pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å* ***Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården,*** *i* ***bok- och musikhandeln,*** *å posten och tidningskontor.* ***I landsorten*** *bäst å* ***posten.***

Obs.! *Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklifvet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklifvet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Finlands, Norges och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.*

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmsjö, Kongl. Hofleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmsjö, Steinweg Nachf. m. fl — **Orglar:** från Mason & Hamlins verldsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Petterson & C:o,
13 Malmskilnadsgatan 13, Stockholm.

Svensk Musiktidning

inbindes i starka klotband med guldpressning för 1: 50 pr årg. om man hänvänder sig till A. F. Högbergs Bokbinderi, 22—24 David Bagaresgata.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntryeks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

Tonminnen.

Melodiska Pianostycken.

Jubelpolonäs, Canzonetta, Gamla tider, Valse mignonne, God natt! af *Fr. J. Huss.* Pris 1 kr.

Säljes och rekvireras hos *Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.*

INNEHÅLL:

Richard Strauss (med porträtt). — Prenumerationsanmälan. — Berlioz i England (forts. o. slut). — Musikbref från Göteborg af H—t. — Musikpressen. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Annonser. — Årgångens innehållsförteckning.

Gustafson & Påhlsons Boktryckeri, Stockholm 1906.